Ч. 118. Субота 10 червня (28 мая) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Розрив шведско-норвеґскої униї. — Чи мирові переговори?

Довголітний спір Норвеґії з Швециєю о консулярне заступництво за границею заострив ся тим, що норвеґский сойм (стортінґ) ухвалив собі закон о окремих норвеґских консулятах, а король Оскар дня 27 мая с. р. відказав тому законови санкциї. В наслідок того ціле норвеґске правительство подало ся до димісиї. Король димісиї вправді не приймив, але міністри не зважаючи на те, поскладали свої уряди і віддали цілу власть в руки стортінґу. Стортінґ опираючи ся на тім, що в краю нема правительства і що виною того є король, ухвалив зірване униї з Швециєю і свою ухвалу подав до відомости короля Оскара. Король запротестував против поведення норвеґских міністрів, котрі самовільно поскладали свої уряди і скликав шведский парлямент, аби нарадити ся над полагодженем справи. На тім стоїть тепер справа, а найблизші дни принесуть єї рішенє. Може бути, що прийде навіть до війни між Швециєю а Норвеґією, хоч є надія і на мирне полагодженє спору.

Про цілу справу доносять найновійші телеграми з Христианиї:

Позаяк правительство на передвчерашнім засіданю стортінґу заявило, що уступило з днем попереднім, приймив стортінґ одноголосно без дискусиї слідуючу резолюцию:

„Позаяк всї члени ради коронної зложили уряди — позаяк король заявив, що не може дати краєви нового правительства — позаяк тим самим перестала єствувати конституцийна власть короля, дає стортінґ членам уступаючої нинї ради коронної власть, аби на дальше яко надзвичайне королївске правительство рядили згідно з конституциєю Норвеґії і єствуючими законами, зі змінами конечними до того, аби сполученє зі Швециєю під королем перестало".

Яко вислід того, що король перестав єствувати яко король норвеґский, приймив міністер Міхельзен іменем правительства ту почетну але тяжку задачу, яку приділив єму стортінґ.

Відтак против 5 голосів социялістичних принято адресу до короля, в котрій подано єму до відомости видані зарядженя і причини того поведеня. В адресї сказано, що із сторони стортінґу і народу нема ніякого невдоволеня ні неохоти до короля лично, нї до єго династиї, нї також до шведского народа. Короля просить стортінґ о співділанє і о то, аби один з молодших князїв королївского дому вступив на норвеґский престол.

На те надіслав король Оскар таку телеґраму до міністра Міхельзена в Христианиї: Я одержав повідомленє ради державної і закладаю енерґічний протест против поведеня правительства.

Стортінґ ухвалив відтак відозву до норвеґского народу, в котрій по історичнім представленю справи сказано: Коли хід подій був сильнїйший, як бажанє одиниць і тї кроки, які стортінґ поробив, показали ся конечними, то єсть сильною нашою надією, що норвеґский нарід буде мати щастє в мирі і добрім порозуміню зі всїми народами, а перед усїм також з народом шведским розвивати ся дальше. В сильнім пересьвідченю, що норвеґский нарід получить ся зі стортінґом і правительством для удержаня своєї цїлковитої независимости державної з задержанем розваги, достоїньства і спокою, ожидає стортінґ, що кождий горожанин буде придержувати ся заряджень і приписів, як також всї урядники цивільні і воєскові та духовні в кождім напрямі покажуть свій послух правительству, котрого має оно право жадати на основі ухвали стортінґу, який ті права єму надає.

На вчерашнім засіданю стортінґу ухвалено віддїли справ заграничних і торговлї, які доси були спільні зі Швециєю, розлучити і утворити окремий департамент справ заграничних. Міністром справ заграничних іменовано Левленда. Дальше ухвалено резолюцию в спра-

---

Пригода Кітті Муррай.

(З анґлійского — **Дж. Ронн**).

(Конець).

Кітті приступає до вікна і глядить на пусту, ярким сонішним сьвітлом залиту улицю. Звідки взяло ся у неї таке живе заціkавленє незнакомим? Чи задля незвичайного способу, в який стрітили ся, чи задля звичайного жіночого співчутя для нещастних, чи може причинила ся до того краса того мужчини, що він не може зійти їй з думки.

Она замикає очи, немов би хотїла собі на всьо лїпше пригадати.

Коли їх знов отворила і поглянула у вікно, подала ся назад з легким криком. З противної сторони улиці іде повільним кроком черниця. Кітті чим скорше отвирає вікно і вихиляє ся через него. Черниця входить поволи по сходах до дверий дому і дзвонить. Кітті не може бачити лиця, але по легкім ходї і поставі майже на певно пізнає, кого має перед собою.

Молода дївчина відступає від вікна, стає насамперед комнати, притискає руки до бючого ся серця, глядить безупинно на двері, немов би дожидала, що они отворять ся, аби впустити черницю.

Тихий шелест жіночої одежи, легкі кроки роздають ся на сходах на висший поверх, стуканє до дверий, голос послугача, котрий питає, чи пан Венер прийме сестру Клярису, відтак другий голос говорить кілька незрозумілих слів.

Кітті стоїть вже зараз коло самих дверий, з рукою на клямці, готова кождої хвилї вийти. Она чує, як послугач збігає сходами на долину, паде на найблизше крісло і глубоко віддихає.

— Отже то таки він. — Відвідує приятеля — потребує помочи.

Яка шаленість, в ясний день, в тім перебраню іти улицями сюди! Яка неустрашимість, виставляти ся в той спосіб на небезпечність! Кітті не знає, як довго так сидить задумана. Найсьміливійші пляни виринають в єї голові, як би єму можна помогти до дальшої утечі. На легке стуканє до єї дверий она зриває ся. На єї „прошу" входить Джордж Венер до комнати. Скоро підходить до неї, бере єї за руки, глядить їй в очи так пронизуючо, що она почервонївши спускає очи.

— Кітті, Тома Гарцер був у мене і розповів менї свою пригоду з вами.

— Я знаю.

— Як то може бути?

— Я бачила, як черниця входила до дому; чи він відійшов?

— Так і поки-що він в найбезпечнійшім місци. Але мусить як найскорше покидати Америку. Як би то можна зробити найбезпечнійше, ми ще самі добре не знаємо, але я мушу і найду найлїпшу дорогу, я хочу єго спасти, хоч би навіть з небезпечностию власного житя.

— А може би я вам як помогла — маю одну гадку.

— Кітті!

— Як довго будуть ще ваші сестри над Місісіпі?

— Ще кілька тижднів — але я не розумію —

— Приймили би они мене на якийсь час до себе?

Джордж Венер глядить хвильку на дівчину з недовірєм, відтак каже:

— Менї здаєть ся, що ви хотїли їхати пароходом „Ґерманія" до Европи?

Кітті Муррай отвирає свій куферок, виймає звідтам куверту і подає єї Венерови.

— Ось мій корабельний білет, дайте єго пану Гарцерови, він уміє знаменито ходити в жіночій одежи. Той куфер назначений моїм іменем, я посклaдаю в нїм всьо, що потрібне до дороги і постараю ся також о перуку. Всьо проче зробите відтак ви. Чого дивите ся на мене з таким зачудованєм, Джордж, атже ціла річ дуже проста. Тут нїхто не замітить моєї неприсутности, а там в Европі нїхто на мене не жде. Нї один чоловік не журить ся тим, що я роблю. Для безпечности вашого приятеля мушу на якийсь час скрити ся, а то буде найлїпше у ваших сестер. Може схочете відповісти, що коли би він хотїв утїкати в жіночій одежи, то може то зробити перебраний за

ві усунення знаку унії з военної фляґи. Департамент оборони краєвої вислав до всіх команд розпорядженє, повідомляюче їх о ухвалі стортінґу і обняттю управи краю стортінґом. Нині о годині 10 рано мають бути на всіх кораблях і в портах норвеґских здоймлені дотеперішні спільні фляґи, а завішені нові норвеґскі. Та зміна буде принята 25 вистрілами з армат.

В Швециї суспільність і часописи займили супротив ухвал стортінґу вороже становище. Шведскі часописи підносять, що в Норвеґії вибухла революция і гадають, що унія не може бути розвязана самою лише ухвалою норвеґского стортінґу, але що треба на то і згоди Швециї. Короля витають Шведи в Штокгольмі з великим одушевленєм. Передвчера вечером тисячні товпи публики з войсковою музикою удали ся перед королівский замок. Король і королева разом з цілою королівскою родиною явили ся на бальконі. Музика грала народний гимн, а пані подали королівскій парі цьвіти.

Від вчера множать ся чим раз більше вісти, що початку мирових переговорів Росиї з Японією можна надіяти ся вже в найблизшім часі. Именно доносить бюро Райтера з Петербурга, що на підставі ухвал оногдашної ради міністрів в Царскім селі, одержали передвчера пополудни росийскі амбасадори в Парижи і Вашинґтоні телеґрафічне повідомленє, що Р о с и я х о ч е п і з н а т и я п а н ь с к і у с л і в я м и р а. Рівночасно телеґрафують до „Times-a“ з Петербурга, що цар Николай приймив американьского амбасадора в Петербурзі на авдиенциї в Царскім селі.

Новинки.

Львів, дня 9 червня 1905.

— **С. Е. п. Намістник** гр. Андрей Потоцкий повернув вчера в ночи до Львова.

— **Віщованє погоди.** Від дня 1 червня с. р. аж до кінця вересня будуть оповіщувати зелізничі станциї: Львів, Перемишль, Стрий, Броди, Лавочне, Сколе і Нове Загіре для подорожних телеґрами віденьского метеорольоґічного заведеня, заповідаючі сподівану погоду на найблизшу добу. До того долучені метеорольоґічні карти, які дають погляд на загальний стан воздуха в Европі.

— **Цікаве явище** замічено вчера в Басївці під Львовом в хвили наближаючої ся бурі. З темних хмар випали в коротких по собі відступах три громи, що представляли ся оку як довгі огнені стяжки. Явище відбуло ся спокійно і тихо без звичайних гримотів.

— **Книжки на нагороди для шкільної молодежи.** Ц. к. краєва рада шкільна поручила поручити отсї видавництва руского Товариства педаґоґічного у Львові на нагороди пильности і до шкільних бібліотек для молодїжи народних і виділових шкіл: 1. „Англїйскі казки“, з росийскої мови переклав Любомир Селяньский. Львів 1902. Ціна 24 с. 2. Е. Ярошиньска: „Повістки для молодїжи“, Львів 1902. Ціна 24 с. 3. „Збиточник Гумфрі“, оповіданє з англійского, Львів 1904. Ціна 70 с. 4. „Робінзон Крузо“, на основі оригіналу і переводів зладила К. М. Львів 1903. Ціна 1 К 50 с. 5. „Істория куска хліба“, перерібка з францускаго, листи до молодої дївчини. Львів 1903. Ціна 50 с.

— **Велика злива** з громами навістила вчера по полудни Львів і околицю. Буря надтягнула коло години 4-ої і тревала з перервою до години 6-ої, але дощ не перестевав відтак цілий вечер.

— **Град** навістив дня 6-го с. м. пополудни село Батятичі в жовківскім повіті. На просторі 2 кільометрів град знищив засїви і покрив землю верствою на пів метра грубою; по ровах лежав ще до другого дня. Потерпіли також сусїдні місцевости Саніжанка, Гиравець і Зіболки.

— **Великий огонь** вибух вчера в магазинах фірми Ачель коло Будапешту. По кількагодинній праци удало ся сторожи пожарній огонь спинити. Шкода має бути величезна, бо згоріли значні запаси.

— **Шах перский у Львові.** Після наспівших до Львова вістий відвідає нашу столицю дня 13 с. м. володїтель Персиї, шах Музаффер-Еддін. Шах приїде ві второк дня 13 с. м. перед полуднем двірским поїздом до Підволочиск, де его повитає перский амбасадор при віденьскім дворі, Ізаак Хан. О годині 12-ій в полудне виїде шах двірским поїздом, полишеним єму до розпорядимости цїсарем Франц Йосифом до Львова, де на головнім двірци стане около 6-ої години вечером. Після згаданих вістий, шах забавить у Львові імовірно до пятниці дня 16 с. м. рано. Де шах замешкає у Львові, поки-що незвістно.

— **Бунт арештантів** вибух оногди в Золочеві около години $8\frac{1}{2}$ вечером. До золочівскої вязниці призначують звичайно найнеспокійнійших арештантів, що походять з шумовин суспільности і для недостачі місця не можуть бути поміщені в львівских карних заведенях. Ті арештанти ставляють все найріжнїйші жаданя, яких заряд вязниці не може увзглядити; звідси бувають там безнастанні бунти, з котрих найголоснїйший був оногдашний. Вязниця золочівского суду окружного уміщена в мурах старого замку, що лежить за містом і становить з своїми підмурованими валами ще нині малу кріпость. Вечером о згаданій годині арештанти почали у всїх казнях нараз виломлювати двері, бити шиби і нищити обставу. Дозорці мусїли уступити на подвірє під напором розлюченої товпи і обсадили там ворота, аби не допустити до утечі вязнів. В часї розруху ранено легко одного з дозорців. Завізване войско прибуло сейчас, а вступивши на подвірє, візвало збунтованих до спокою. У відповіди на то посипав ся на вояків град каміня і відломків цегол. Тодї войско дало кілька поодиноких вистрілів, котрі тяжко ранили одного з арештантів, а двох легко. Около півночи привернено спокій. Тих, що опирали ся, заковано і заведено назад до казні, а войско стереже тепер будинку, бо більша часть дверий на коридорах і в казнях повиломлювана.

— **Убийство і самоубийство.** З Ярослава доносять: Оногди на ул. Третого мая стрілив з револьвера помічник фотоґрафічний Йосиф Петрик зі Стрия до своєї судженої Катерини Хлїбовичівної і положив єї трупом на місци, відтак другим вистрілом в голову позбавив ся сам житя. Причина тої кровавої пригоди доси не пояснена.

— **Мілїоновий запис.** Помершии недавно др. Генрих Ляман, властитель лїчничого заведеня Weisser Hirsch коло Дрездна, полишив 4 мілїони марок, які призначив на добродійні цїли.

— **Зелїзнича катастрофа.** В ночи з вівтірка на середу — як доносять з Москви — вискочив із шин недалеко станциї Балабанівки на зелїзничім шляху Москва-Воронїж-Київ мішаний поїзд. Дві особи погибли, а девять потерпіли рани.

черницю. Однако після моєї гадки таки річ надто небезпечна. Сестриця, що їде кораблем з Альбані, не видає ся нікому підозріною, але на пароході до Европи то инша річ.

— А відтак?

Кітті усьміхає ся.

— Коли він буде вже безпечний, позичить менї на короткий час одна з ваших милих сестер свого імени, аби я могла пізнїйше під прибраним іменем виїхати до Европи.

Кітті Муррай сїла на крісло з бігунами, колише ся і глядить задумчиво перед себе, між тим як Джорджд опертий о печ приглядає ся їй.

Нараз нахиляє ся він над нею і его звичайно так холодний голос дрожить від внутрішного зворушеня і стає майже хрипливий.

— Кітті, я знаю один ще лїпший спосіб.

Єї вії дрогнули, але она не глядить на него.

— Чи поїдете до Европи яко пані Венер — зі мною?

Все ще не підносить дївчина очий. Перед нею виринає хороше лице з пречудними очима, она чує теплі уста на своїй руці — але відтак між неї а той образ всуває ся оголена голова, стать одїта в арештантский одяг і она з легкою відразою стрясає ся.

— Кітті, як Яков о Рахилю так я о вас старав ся вже сім лїт. Дивіть ся, в моїм волосю прокидають ся вже сиві нитки — коли мене вислухаєте?

На лици дївчини міняють ся краски. Що єї здержує? Чужий чоловік, про котрого она знає лиш то, що він хороший і нещасливий?

Сьмішно. Чейже Кітті Муррай не залюбить ся як якийсь сімнайцятьлїтний дїтвак.

Она підносить очи і глядить просто в щире і честне лице Венера, вправдї не хороше але мужеске. Она пригадує собі на єго вірну любов, що перетревала всї єї примхи, на єго благородне серце, що з єї очий блискає ясний промінь.

В найблизшій хвили держить він єї в своїх обіймах і она знає, що она самотна, найшла родину.

Тиждень опісля куфер Кітті Муррай опинив ся на покладї „Германиї“ і Кітті виїздить з свого мешканя, працьана знакомими. Вечером того самого дня проводить Джордж Венер свою суджену на зелїзничий дворець.

— Удало ся всьо добре, Джорджє? Виглядав він справдї як дама? Коли лиш не зрадив ся. А правда, ти не оповів менї ще єго історії, коли оповіш?

Джордж Венер притискає ніжно єї рамя до себе.

— По вінчаню, люба, як виберемо ся в подорож, тепер ще було би за небезпечно. Хороші очи мого приятеля були би мене майже позбавили мого щастя. Не маю охоти пробовати того ще раз.

— Джордж, не будь дитиною, скажи менї хоч, куди до Европи він поїхав? Ти знаєш, що я умію мовчати.

— По вінчаню відвідаємо єго. Аж до того часу мусиш бути терпеливою, він подякує тоді лично за твою великодушність.

— Встидай ся, Джордж, я уважала тебе за похвальний виїмок поміж мужчинами. А тепер бачу, що ти лиш поганий, обридливий тиран.

Послїдна дурниця.

(З німецкого — Германа Штеґемана).

Ось твоїх пять су!

Він удавав, немов би аж тепер побачив двайцятифениґівку, що лежала коло єго тареля, відтак вложив гріш до кишенї від камізольки, встав з крісла і відповів:

— І доброго сну, Катерино.

То були єго пращальні слова від пятнайцять лїт; єго жена заворкотїла до себе кілька слів, які приглушив брязкіт тарелів. Коли старий висунув ся за двері в легкій суконній шапці на голові, з короткою, ще незапаленою люлькою в кутику уст, крикнула за ним пані Катерина:

— Аби ти менї не важив ся пити „чаркп“, уважай!

То була послїдна пересторога, яку він кождого дня діставав на дорогу до каварні і яку він все приймав спокійно, як фякерский кінь звичайні удари бича.

— Дійстно та баба замучить мене — воркнув до себе. Але він добре знав, що того она не почує і зійшов сходами на долину.

На улици сьвітило полудневе сонце, що з трудом силувало ся досягнути уличного бруку між двома рядами високих і вузких домів. Ні одного чоловіка довкола, у воздусї запах печених барабодь.

— Добрий день, пане Ґрожан, як там здоровлє, добре? — озвав ся голос з середини голярнї на улицю.

Ґрожан задержав ся, глипнув до середини і відповів:

— Не зле, не зле, лиш гостець, ви знаєте.

— **Землетрясенє.** В катедрі в Котарі, в Далматиї, котру вже від довшого часу відновляють, завалило ся передвчера о годині 6-ій рано в наслідок землетрясеня руштоване і склепінє. Дві особи потерпіли тяжкі рани.

— **Конкурс** на 24 місць в бурсї сьв. Иоана Хрестителя в Дрогобичи. Приняті будуть ученики рускої народности, гр. кат. обряда, за доплатою 15 до 30 К з гори місячно. Отримують: помешканє, удержанє і надзір. Кождий питомець мас мати: постіль: ковдру або коц підшитий, простирала 2 на ковдру і 2 на ліжко; білє: 6 сорочок, 6 пар штанів, 12 хусточок до носа, 4 ручники, 6 пар шкарпиток або онучок; одїж: 2 блюзки, 2 пари штанів, 1 плащ, щітка до одежи, парасоль, кальоші, гребінь, зеркало, миднищю, щіточку до зубів; обув: 2 пари щітки, до обуви, шкільні книжки.

Поданя заосмотрені в послїдне сьвідоцтво шкільне і декларацию висоти доплати місячної належить вносити до виділу бурси сьв. Иоана Хрестителя в Дрогобичи, на руки Веч. о. Антонія Рудницкого, катихита в Дрогобичи. Речинець до 15 серпня н. ст. 1905. — Виділ Товариства „Бурса сьв. Иоана Хрестителя в Дрогобичи“ 6 червня 1905.

Телєграми.

Льондон 9 червня. Вашинґтоньский кореспондент часописи Morning Post довідує ся з півурядового жерела, що американьске правительство надїє ся до 48 годин подати Росиї урядові услівя Японії що до мирових переговорів.

Льондон 9 червня. Кореспондент Daily Telegraph з Токіо відкликує свою вчерашну вість, що в послідний морскій битві ужито підморских лодий.

Берлин 9 червня. Російскі кораблї забрані в битві під Цушімою, „Орел“, „адмірал Апраксин“, „адмірал Сенявин“ і торпедовець „Бедовой“ вже влучені до японьскої фльоти і одержали японьскі назви. Торпедовець „Бедовой“, на котрім полонено адм. Рожественского, прозвано „Гацукі“.

Льондон 9 червня. З Манїлї доносять, що російскі воєнні кораблї, стоячі в Манїлї, віддали вже замки від армат американьским властям.

Льондон, 9 червня. Адміралїция доносить, що в часї вправ затонула одна підводна лодка разом з залогою.

Штокгольм 9 червня. Штокгольмскі часописи доказують, що ухвали норвеґского стортінґу незаконні. Стортінґ не мав права усувати короля, бо він є не лише королем Норвеґії, але королем цілої унії. Король коли не дав санкциї ухвалї стортінґу, зробив лиш ужиток з прислугуючого єму права.

Штокгольм, 9 червня. Шведске бюро телєґрафічне доносить: Полїтичне положенє в нічім не змінило вигляду міста Штокгольму. Всьо спокійне, маси народу досить рівнодушні супротив розвязаня унії, бо довгий мир зробив, що низько цінять вартість єї. Шведский сойм збере ся вскорі і рішить питаня, як має поступити Швеция супротив ухвали норвеского стортінґу.

Христианїя 9 червня. Стортінґ ухвалив, аби змінити відповідно до нового положеня церковну молитву, іменно аби пропущено молитву за королївску родину. Міністерство віросповідань візвало духовеньство, аби вже при найблизших богослуженях замість згаданої молитви за королївску родину вставило відповідну молитву за вітчину.

Христианїя 9 червня. До часописи „Aftenposten“ доносять із Штокгольма, що шведске міністерство заграничних справ удало ся ще минувшого тиждня до дипльоматичних заступників Швеції за границею з порученєм, аби довідали ся, яке становище займуть держави супротив можливого розвязаня шведско-норвеґскої унії.

Льондон 9 червня. До „Morning Post“ доносять з Вашинґтона: Японїя не хоче під ніяким услівєм подати услівий мира, доки не зберуть ся повновластники обох воюючих сторін. Услівя будуть лише тоді подані, коли представителї Росиї і Японії лично зійдуть ся.

Курс львівский.

Дня 8-го червня 1905.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	547·—	555·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясп	584·—	594·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	320·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот 4½%	101·50	102·20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·90	102·60
4% листи застав. Банку краєв. .	99·80	100·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	99·80	100·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·80	100·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·50	102·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·50	100·20
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·70	100·40
„ м. Львова 4% по 200 кор.	98·10	98·80
IV. Льоси.		
Міста Кракова	88·—	96·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	57·75	59·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	38·—	38·60
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	64·—	68·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	26·70	27·70
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·32	11·37
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·30	111.50
Доляр американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

Голяр вийшов на поріг і шив в руцї дальше перуку, яку здоймив був з вішальця.

— Так, так, пане Ґрожан, гостець. Але помимо того ви все ще кріпкі в ногах. А лице, їй Богу, виглядаєте на пятьдесять літ. Ви ще старий, правдивий Альзатець.

Ґрожан випрямив ся. Усьміхнув ся з вдоволенєм, насунув шапку ще більше на ухо і вложив руку за пояс.

— Пятьдесять, сусїде? Вже шістьдесять пять, уважаєте, а з того пятнайцять вже без роботи.

— Ах так, ви маєте свої проценти певні. Зі скробанєм бород не іде так скоро як з печенєм хлїба.

Оба засьміяли ся. Напротив гуркнули двері і півперек улицї перебігла молода дівчина, білява, сьвіжа, струнка з черевичками на малих ніжках.

Ґрожан відповів на веселе поздоровленє птички і глядів за нею з вдоволенєм. Дівчина в одній хвили зникла.

— Чиста дївчина і звинна — сказав голяр.

— І хороша — додав Ґрожан.

Єго лице трохи почервоніло, морщини коло очий поглубили ся. Люлька смакувала єму і скоро підкрутив пальцями свій сивіючий вже вус.

Голяр засьміяв ся.

— Ха-ха, пане сусїде, подобалась вам дівчина. А панї Катерина що би на те сказала?

Рука Ґрожана нагле опала в долину, він оглянув ся через плече на свій дім, що стояв так само вузкий і високий як всї прочі і глядів двома вікнами на улицю. Не сказавши більше слова, кивнув до сусїда головою і пійшов дальше.

Розвеселений кивав за ним голяр головою. Як він ішов, той старий когут, що ховав голову, скоро лиш єго жінка поглянула на него косим поглядом. Она держала єго твердо в руках і вже від давних лїт видавала єму кождий гріш на єго потреби сама з гроший, які збирала в склепі, між тим як він томив ся в цекарни, або вже умучений спав твердим сном. Так ішло з дня на день, аж доки в пятьдесятім роцї житя не дістав легкого удару. Тоді перечислили они свої ощадности і коли показало ся, що будуть мати 2400 франків річного проценту, стрітали обоє з себе муку і покинули пекарство. Они не мали дїтий. Панї Катеринї було то досить прикро, але — вкінци — чейже дїтий не напече як великодних пасок. Лиш часом, ще давнїйше, дорікала чоловікови: — То твоя вина. Ти змарнував твою молодість. В Штрасбурзї і в Парижи, поганий!

Тоді він мовчки уступав ся, але єго очи блищали з вдоволеня і гляділи на споловілу фотоґрафію, що висїла над софою і представляла єго в мундурі 2. полку саперів. Та фотоґрафія висїла ще нинї на своїм місци, але на ній не можна вже було нічого розпізнати, лиш якесь жовтаве пятно. Побіч неї пишав ся портрет єго сестрінця в мундурі 12. баденьского полку піхоти, полискуючи своєю новостию, з червоним ковнїрєм і червоними лицями. То була теперішність.

Коли Ґрожан перейшов стрімкою улицею до гори, задержав ся, відсапнув і аж відтак виліз по сходах до каварнї Діча. Острий язик голяра вразив єго і невдоволений переступив він витоптаний поріг. Саме тепер „чарка“ вишнївки була би єму потрібна, але нї — на такі случаї не гадала єго Катерина нїколи. Нинї не була недїля, то він не мав права до вишнївки.

Злий присїв ся він до своїх приятелїв. Кельнерка налила єму склянку чорної кави і він насупившись, почав єї мішати ложечкою.

— Чарочку вишнївки, пане Ґрожан? — спитала.

— Нї, але кілька сірників — відповів гнївно. (Конець буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).